

vedtages her i Dag, hvad jeg gaar ud fra og haaber, kommer her op i Landstinget igen. Og jeg tror derfor, det vil have sin Betydning, om Ministeren kommer med en Udtalelse, der noget mere end den Udtalelse, han kom med, da han sidst havde Ordet, kunde bestyrke os i den Tro heroppe. Jeg skal hermed anbefale ærede Medlemmer at stemme for Flertallets Ændringsforslag.

Ordføreren (Bramsen): Jeg vil gerne henvende et Par Ord til det ærede 3die Medlem for 8de Kreds (Breinholt), idet jeg vil begynde med at notere det glædelige omend mærkelige, at der ikke fra hans Side er gjort nogen Indvending mod noget af det, jeg har fremført i mine Udtalelser. I Stedet derfor har det ærede Medlem benyttet denne Lejlighed til at foreholde mig, at jeg skulde have indtaget et ret forskelligt Standpunkt fra det, som jeg indtog for to Aar siden ved denne Sags første Behandling her i Tinget. Maa jeg nu i denne Anledning give det meget ærede Medlem Ret i, at der ikke er noget at sige til, som han udtalte, at man ændrer sit Syn paa eller sit Standpunkt i en eller anden Sag. Hvis man ikke havde Adgang til at gøre det, vilde sandelig det ærede Medlem i Dag være meget daarligt stillet. I Fjor behandlede vi nemlig Forslaget om Udvidelse af Esbjerg Havn. Her var det Aaret i Forvejen blevet bestemt, at naar Esbjerg Kommune vilde udrede 300,000 Kr., skulde den faa Havnen, og det næste Aar, da Kommunen nægtede at betale disse Penge, blev det foreslaaet, at nu skulde Kommunen betale ikke 300,000 Kr., men 750,000 Kr. Da var det ærede Medlem Ordfører for dette Forslag om at paalægge Esbjerg Kommune et Tilskud af 750,000 Kr., uagtet det ærede Medlem den Gang gjorde gældende, at Esbjerg Havn var et brillant Statsforetagende — der var anbragt 10 Mill. Kr. i det, der gav 400,000 Kr. i aarligt Overskud, men alligevel skulde Esbjerg By betale 750,000 Kr. Og dem skulde Kommunen indvinde ved en Grundværdistigningsskat — en rigtig georgeistisk Skat, idet der da var Tale om en Grundværdiskat, medens vort Forslag handler om Ejendomsværdiskat — for de forskellige Ejere, som maatte antages ved Havnens Udvidelse at opnaa en Stigning af deres Grundes Værdi. Der var ikke den Gang Frygt for, at Vurderingskommissionen ikke kunde ansætte Værdien saaledes, at man kunde lade Folk betale efter den, der var ikke denne dybe Mistillid til en

ekstraordinær Kommission, som skulde nedsættes af Kommunalbestyrelsen i Mod-sætning til de ved Lovgivningen anerkendte Vurderingsraad, der paaligne Ejendomsskylden. Der var ingen Betænkkelighed fra det ærede Medlems Side i saa Henseende. Der var virkelig heller ikke nogen Medlidenhed med de Folk, der led Skade i Esbjerg, og hvis Ejendomme skulde blive forringede i Værdi — de skulde intet have. — Jeg har ikke før villet fremdrage dette, fordi jeg erkender fuldt ud det ærede Medlems Berettigelse til, naar han bekæmper vort Forslag, at have det modsatte Standpunkt i Aar af det Standpunkt, han havde i Fjor, da han talte saa varmt for Esbjerg Havns Udvidelse paa de af mig her nævnte Vilkaar.

Da jeg nu har Ordet, vil jeg gerne tilføje et Par Bemærkninger — jeg haaber ikke, at de skulle forhindre, at vi kunne faa Forhandlingen og Afstemningen tilendebragt i Dag, jeg skal gøre det ganske kort.

Jeg har her i Salen ved første Behandling af Jernbanelovforslaget for to Aar siden, i Kommissionen, i Udvalget, i Gruppemøder og ogsaa i Dag, kort sagt overalt, modsat mig, at en Værdistigningskapital skulde udredes *forlods* af en Værdistigning, ansat paa Grundlag af en Vurdering. Derimod har jeg allerede ved anden Behandling i Forfjor, efter at vi havde haft Sagen til Behandling i Udvalget, udtalt, at vi maatte knytte denne Afgift til Ejendomsskylden. Og i Kontinuation deraf har jeg, da jeg indsaa, at der foruden det andet Alternativ, at lade Værdistigningskapitalen blive betalt bagud — og jeg kender, hvad der fremgaar af det, det ærede Medlem oplæste, alle de Argumenter, og anerkender de gode Argumenter, som Minister Høgsbro havde anført mod at lade den betales bagud — var et tredje Alternativ, det, som her foreligger: at knytte den til Ejendomsskylden, givet denne Tanke min Tilslutning, og oven i Købet har jeg i et Særvotum, specificeret paa Pag. 1617 og 18, gjort Rede for denne saakaldte Forandring, som ikke er nogen Forandring. Det var nemlig imod Kapitalbetalingen forud, jeg udtalte mig, og da der ikke ved første Behandling var noget tredje Alternativ, kom jeg indirekte til at tale for Betaling bagud. Naar jeg saa har gjort Rede for dette, forekommer det mig, at den Svingning, jeg har foretaget i denne Sag, ikke er til Stede.

Naar man kalder mig for en Autoritet